

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoșatei Judecăți

Pace vouă, fiilor! Așa încep Eu, Domnul, în ziua aceasta cuvântul Meu peste voi și peste pământ apoi, iar voi să Mă împărțiți, și să vă bucurați că aveți această lucrare de la Mine peste voi, ca să Mă împărțiți. Cea mai mare bucurie a sufletului vostru să fie aceea de a-L împărți pe Domnul, căci altă bucurie nu e bucurie, fiilor, și numai cei plini de dragoste de Dumnezeu își lucrează această bucurie a sufletului, iar o astfel de bucurie este darul cel coborât de Mine peste cel ce Mă bucură, ca să propășească bucuria lui, răsplata lui cea de la Dumnezeu pentru cei mângâiați de El, pentru cei ce-L mângâie pe El, că sunt nemângâiat, fiilor, și de aceea unii pe alții să ne mângâiem și să ne alinăm durerea cea din pricina lipsei de Dumnezeu pe pământ și în oameni, că n-am primire din partea oamenilor, o, n-am, de vreme ce ei nu-L iubesc pe Dumnezeu.

Însemnăm în această duminică în cartea Mea cu voi cuvântul Meu de acum două mii de ani despre venirea Mea în slavă cu toți sfinții îngeri, când toți oamenii vor trage la ceea ce și-au agonisit, fie la Dumnezeu, fie la satana, și când Eu, Domnul, voi desluși celor din dreapta Mea și celor din stânga lucrarea lor, agonisirea lor cea pentru vecii.

O, fiilor, cum să nu ne doară? Iată ce bine se vede aceasta. Fiecare trage la ceea ce și-a agonisit prin ascultare sau prin neascultare de Dumnezeu. Stau pe tron de cuvânt și grăiesc și păstoresc cu cuvântul Meu pe cei ce au venit la Mine ca să-Mi dea Mie viața să le-o călăuzesc, să le-o curățesc mereu și să le-o întăresc cu Mine pe cale până la sfârșit. Număr mereu pe ai Mei, număr așa cum păstorul își numără tot timpul oile ca să vadă dacă nu lipsește la număr vreo oaie din numărul cel întreg. O, tot așa și Eu număr. Număr mereu pe cei ce s-au dat Mie, ca să-i văd dacă sunt la lucrarea voilor Mele sfinte, la rugăciunile de noapte și de zi în obște frățască, iar când văd lipsă la număr Mă prinde rușinea și jalea și suspinul și îngrijorarea pentru oi, ca nu cumva să le prindă toropeala și nepăsarea de suflet și de ascultare pentru cele de sus, căci înfricoșata judecată îl cercetează pe fiecare după cum este fapta lui, fapta vieții sale.

O, rugăciunea cea cu stăruință și plină de pocăință ca a sfinților care se rugau așa, iată, aceasta trebuie la cei ce se mântuiesc, și care vor sta de-a dreapta Mea, precum este scris. O, fiilor, vă dăruiesc mereu prin cuvântul Meu darul milei de Dumnezeu și lucrarea lui dinspre voi spre Mine. Dacă este cineva care dă să slăbească în râvnă pentru calea lui cu Mine, acesta să-și aducă aminte de milă pentru Mine, că Eu după fiecare om plâng, căci sunt Păstorul omului și plâng după om, plâng de când l-am pierdut pe Adam din rai, căci el a fost tras spre faptele sale, spre neascultarea de Dumnezeu, iar Eu plâng nemângâiat după om, de atunci și până azi plâng.

O, popor al cuvântului Meu, când Eu pierd din mijlocul tău pe cel ce nu mai stă cu Mine și cu tine, Mă doare lipsa celor ce pleacă urmându-și ei o altă fericire. O, cum poți să te arăți fericit și bătaios după fericirea ta după ce tu faci rană atâtor suflete pe care le-ai părăsit, le-ai trădat, le-ai lovit în inimă? O, suflete clătinat, dacă tu alegi să-ți faci voia ta, măcar nu mai învinui pe alții pentru voia ta cum că n-ai avut încotro și ai făcut ce ai făcut de ai plecat de lângă Mine. O, bucuriile trec cel mai repede, dar nu tot așa trece și durerea, care se plămădește din bucuriile omului.

O, fiilor, au pus părinții cei sfinți ai bisericii Mele această Evanghelie a Mea acum, când stă scris în calendarul creștinesc pregătire cu încă o săptămână pentru începutul postului mare pentru creștini. Pentru toți cei ce-și zic creștini pe pământ Eu pun în carte în această zi cuvânt de Păstor și le spun tuturor:

O, voi, cei ce vă numiți creștini și dați să postiți înainte de praznicul Învierii Mele, ascultați: Să postiți voi de bucate cât vreți de mult ca să vă vedeți împlinite dorințele voastre, pentru care postiți, dar dacă nu postiți de pofa de păcat, și apoi de păcat și de femeie pentru păcat, o, zădărnice este toată jertfa voastră cu trupul. O, nu vă atingeți de femeie dacă vreți să postiți, că iată, de pâine poate omul posti, dar de păcat nu poate, iar diavolul are multe biruințe, că mult îl ajută

oamenii.

Voi, femei creștine, ascultați: Așa a rămas păcatul. Femeia a păcătuit mai întâi, și apoi l-a prăbușit și pe bărbat. Dacă vreți să postiți post de bucate trebuie să postiți și post de păcate. Bărbatul nu trebuie încercat. Femeia care se vrea cuminte nu trebuie să rămână ea numai cu bărbatul în încăpere, căci el își poate pierde cumpătul oricât ar fi de sfânt, și aceasta fiindcă nu e bine să stea femeia numai cu bărbatul dacă nu este aceasta de la Dumnezeu ascultare și har de mare sfințenie și multă lucrare de Duh Sfânt, care ține departe pe duhul cel potrivnic lui Dumnezeu și omului. Apa și focul când vin cu pedeapsă peste oameni, acestea sunt mai puțin primejdioase pentru sufletul omului decât femeia, de a cărei lipsă unii înnebunesc, și nicidecum nu se tem de această primejdie. O, vă învăț ca un Păstor, vă învăț ce înseamnă să postiți în vreme de post, că iată, se poartă prin biserici soroacele pentru cei adormiți, care așteaptă salvare dacă plâng afară de împărăție din pricina necurăției lor, iar pentru cei de dincolo trebuie să lucrați curați toată jertfa cea pentru ei, dacă o aduceți la altar pentru pomenire. Toată lumea creștinilor știe aceasta, dar este cineva care să și lucreze așa? Spun aceasta pentru că mulți se duc și caută pe cei pe care-i știu curați ca să le facă o prescură, un colăcel, o colivă, o mâncare de post, dar dacă ei nu stau curați de păcat, zadarnic aduc ei jertfă pentru cei ce plâng după ajutor de pe pământ pentru ei.

O, fiți înțelepți, voi, cei botezați cu botezul creștinesc, căci vin și vă păstoresc să postiți cu poava pentru post, căci altfel nu vine mântuirea. Postiți de cuvinte care nu sunt ca în cer, postiți de semeție, de iubire de sine postiți și iar postiți, căci aceste păcate nu vă lasă să-L urmați pe Domnul până la sfârșit sau până la praznicul Învierii Mele. Postiți de păcatul urii, al învrăjbirii, al zavistiei, al certurilor pe cuvinte, căci cine bagă zădărie între oameni, între frați, aceia au iubire de sine și păcătuiesc pentru ea. Și, în sfârșit, postiți de dorințe, că dorințele îl umplu pe om de nemulțumiri, iar celor nemulțumitori li se ia și ce bruma mai au ca mulțumire, și nu este altfel cu dreptatea a toate, chiar dacă omului nu-i convine dreptatea când ea se arată împotriva nedreptăților omului. Eu, Domnul, vă îndemn la fapte pline de milă, după care să umblați ca să le lucrați și să le aveți, ca și cum pe Domnul L-ați milui, numai să luați învățătura Mea, pe care azi v-o dau cu multă milă. Amin.

Mă întorc în grăire cu tine, popor al cuvântului Meu. Iată, am cu Mine la tine la pomenirea cea de nouă zile sufletelul de mamă cel proaspăt venit înaintea Mea pentru așezarea sa. O, n-am putut mai mult să spun acum o săptămână despre întâlnirea ei cu Mine și cu cerul, căci M-am tras în lături strâmtorat de durere, durere proaspătă de la cei ce n-au vegheat pentru viața lor cu Mine și cu voia Mea. În ziua aceea am privit de sus cum s-a mutat atenția celor care s-au strâns să petreacă cu Mine sufletul acestei mame, că au dat aceștia cu ochii de cei ce n-au ascultat de-cât de dorințele lor, iar Eu am stat departe de această întâmplare fără de înțelepciune lucrată în fața celor din cetatea cuvântului Meu și a celor ce au venit de mai departe în cetatea Mea pentru ca să petreacă spre cer sufletelul acestei mame de la Maluri, sătuțul din care a răsărit pe pământ trâmbița Mea, Verginica Mea, prin care Mi-am pus temelia coborârii Mele cuvânt pe pământ în anul 1955.

O, iată cum este cu acest sufletel, căruia i-am spus: Vei plânge cu Mine pentru durerea Mea de pe pământ venită, pentru greul cu care-Mi port lucrarea Mea de cuvânt între cer și pământ cu cei atât de apăsăți și îndurerați sub sarcina Mea de peste ei, durere pe care tu ai știut-o și o știi, pentru că atât de mult M-ai iubit, atât de credincios, atât de răbdătoare și atât de îndurerată, durere cu care ai și plecat spre Mine. Mai înainte de a te despărți de trup ne-am întâlnit și Mi-ai văzut durerea și ai plâns cu Mine. Supuși trebuie să stăm durerilor, căci cine nu are milă de Domnul nu poate după voia Domnului, după sfatul Domnului, ci poate numai prin sfatul lui însuși, iar noi ne aplecăm supuși. Vei plânge cu Mine și ne vom mângâia, căci plânsului nostru îi trebuie mângâiere, iar Eu trebuie să am cu cine să plâng, nu singur să plâng. Eu milă voiesc, dar

iată, omului îi este milă de sine însuși, chiar dacă pentru mila aceasta Mă zdrobește pe Mine și pe cei din jur. Sunt îndurerat că n-am fost crezut și n-am fost înțeles de cei de la care așteptam aceasta. Am spus celor de sub sarcina venirii Mele, am spus în ziua aceea, le-am spus să fie înțelepți față de neascultarea celor ce nu s-au gândit la cei mulți, care pot cădea și ei din ascultare și din statornicie cu Mine. O, Eu merg înaintea așa lovit la față, așa cum Mă vezi că sunt și că Mă doare, că iată, Mă vezi și-Mi știi acum durerea toată și vezi cât este și cât doare. Ai plecat îndurerată după ce mai întâi M-ai văzut cum sunt, și ai plâns de mila Mea, iar apoi ți-am spus că vei plânge cu Mine și vei stăruia să-Mi meargă lucrarea și să se întărească ea, căci vai lumii și pământului dacă ea ar sta din lucru! Iar tu M-ai iubit cu adevărat și Mi-ai înțeles suspinul și jalea, o, și te-am iubit și Eu pentru iubirea ta, care a stat cu credință lângă Mine, și i-ai iubit pe ai Mei, pe care vi i-am dat ca pe un dar, ca să fie și ei ai voștri, și prin care să-i ajut pe ai voștri, așa cum Eu am făgăduit, dar iată lipsa credincioșiei lor Mă tot rănește. Din greu merg, și cu durerile Mele se poartă cei ce Mă poartă, iar voi sunteți trecuți la Mine părinți ai fiilor poporului Meu, că Mi-ați sprijinit și Mi-ați iubit poporul, și nu este o mai mare faptă ca și aceasta pentru cei binecuvântați de-a dreapta Mea, iar omului iubitor îi trebuie un dar aparte de la Mine ca să-i iubească pe ei. Aceasta am grăit Eu acum cu tine înaintea poporului cuvântului Meu și i-am spus lui des-pre tine, de plânsul tău alături de plânsul Meu pentru durerea care vine de pe pământ la noi și pentru greul Meu, cu care-Mi port lucrarea Mea de cuvânt. Amin.

O, poporul Meu, o, fiilor, a fost tristă ca și Mine această mamă. M-am arătat ei până să se despartă de trup și M-a văzut trist de tot, trist prea tare de la bucuriile celor ce M-au lovit peste obraz cu purtarea lor înaintea celor întristați în urma dorințelor lor. Eu, Domnul, o iau alături pe ea pentru pază peste cetatea Mea de cuvânt și pentru ca să am cu cine să plâng, nu singur să plâng. Durerea Mea e a Mea, iar durerea omului e a lui, și fiecare plânge cu ai lui, Eu cu cei ce plâng cu Mine, iar omul cu cei ce plâng cu el și pentru el, iar Eu rămân sărac de cei ce nu Mă iubesc mai mult pe Mine decât pe ei înșiși și pe cei aproape cu ei.

Binecuvintez cu iubire și cu milă mare acest sufletel de mamă îndurerată ca și Mine pentru taina venirii Mele cuvânt pe pământ și pentru greul cu care o port, atât de îndurerat cum sunt pentru toate câte Mă lovesc de pe pământ.

Iar voi, fiilor mijlocitori, aduceți-Mi rânduiala cea creștinească pentru odihna ei cu Dumnezeu și ca Dumnezeu, că ne vom mângâia unul altuia lacrima și ne vom odihni așa, prin mângâieri peste dureri. Voi nu uitați că pentru învierea morților aveți de lucrat cu Mine peste pământ, iar pentru această mare lucrare voi să aveți toată grija, fiilor, că milă multă trebuie să lucreze cei ce vor fi mântuiți de-a dreapta Mea, precum este scris. O, nu uitați tot timpul de duhul pocăinței și al umilinței, căci tot omul este greșit, și îi trebuie pocăință fără de sfârșit pe pământ, și prin ea sfințenie, fiilor.

I-am învățat și pe cei încreștinați de pe pământ, și care nu țin rânduielele creștinești nici în vreme de câșlegi, nici în vreme de post. I-am învățat, căci sunt Păstor milos, și le-am spus să postească de păcat, mai întâi de postul de bucate, căci cine nu postește așa, acela nu are milă de Domnul, și n-au parte de-a dreapta Mea cei ce n-au milă de Mine ca să nu Mă îndurereze ei de la păcatele lor, pentru care Eu sufăr.

Iar pentru cei ce au fost cu Mine și cu voi prin lucrarea Mea de cuvânt, Eu spun așa: Precum catoliciei, care au părăsit și au trădat acum o mie de ani rânduiala cea dintâi a bisericii lui Hristos, cea prin sfinți și prin părinți, precum nu pot ei aduce laolaltă slujire cu ortodocșii Mei ca să fie primită slujirea amândorura înaintea Mea, pentru că ei au plecat din turmă și și-au făcut deoparte turmă și altfel slujire față de cele odată așezate prin sfinți și prin părinți, o, precum ei nu se pot a-mesteca în turma cea rămasă, decât dacă se nasc din nou pentru viață cu credință și cu pocăință pentru greșală, o, tot la fel cei ce au părăsit pe poporul Meu și lucrarea cuvântului Meu nu pot să fie una cu cei rămași în cuvântul Meu, o, nu pot, decât să ajungă la mare pocăință și la măr-

turisiră pentru părăsirea cărării pe care Eu merg cuvântând pentru tot neamul oamenilor ca să pregătesc ziua slavei, și pe oameni pentru ea, căci ea vine, precum este scris.

Iar voi, fiilor, fiți blânzi, fiți curați, fiți lumină, și toate în lumină, căci Eu, Domnul, lumină am venit să fiu, lumină a lumii, o, fiilor. Amin, amin, amin.

22 februarie/6 martie 2016